

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Knotkové a soudců JUDr. Kateřiny Kodetové a Mgr. Pavla Fraiberta ve věci exekuce

oprávněné: M. L.
sídlem xxx, xxx
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Slavomírem Hrinkem
sídlem Jičínská 2348/10, Praha 3 – Vinohrady

proti

povinnému: **R. S.**, narozen xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Bubrjakem
sídlem Prvního pluku 206/7, Praha 8 – Karlín

o vymožení nepeněžitého plnění, o zastavení exekuce, o odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. března 2018, č. j. 48 EXE 780/2015-645

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se exekuce zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 30. 3. 2015, č. j. 48 EXE 780/2015-23, ve spojení s opravným pověřením ze dne 15. 4. 2015, č. j. 48 EXE 780/2015-35, je vedena soudním exekutorem exekuce k vymožení povinnosti povinného podle vykonatelného usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 16. 2. 2015, č. j. 6 C 33/2015-48, a podle vykonatelného usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 18. 3. 2015 č. j. 6 C 33/2015-106. Jedná o vymožení povinnosti zdržet se rušení řádné držby práv oprávněné k označené nemovitosti (dům č. p. xxx včetně souvisejících pozemků) a zdržet se jednání: a) svévolně vstupovat do Hotelu xxx nad rámec svých práv vymezených v nájemní smlouvě ze dne 1. 8. 2005, b) okupovat Hotel xxx a bránit podnikatelské činnosti oprávněné v Hotelu xxx prováděné v souladu s nájemní smlouvou ze dne 1. 8. 2015, c) vykazovat zaměstnance oprávněné, zakazovat jim vstup do Hotelu xxx a znemožňovat jim výkon pracovních povinností, vykazovat hotelové hosty a omezovat jejich pohyb, d) vpouštět třetí osoby, které nejsou klienty Hotelu xxx a nemají svolení oprávněného ke vstupu, do Hotelu xxx, e) vyměňovat zámky na Hotelu xxx za účelem znemožnění vstupu oprávněné do Hotelu, f) šířit nepravdivé a poplašné zprávy o technickém stavu Hotelu xxx, ovlivňovat hosty hotelu a jinak mařit výkon podnikatelské činnosti oprávněné v Hotelu xxx

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Tomanová.

prováděné v souladu s nájemní smlouvou ze dne 1. 8. 2005. Soudní exekutor uložil dne 3. 6. 2016 povinnému pokutu ve výši 20.000 Kč. Protože povinný vymáhanou povinnost nesplnil, přistoupil na návrh oprávněné postupně k uložení dalších pokut, a to dne 27. 7. 2016 uložil pokutu ve výši 30.000 Kč, dne 9. 9. 2016 uložil pokutu ve výši 500.000 Kč a dne 26. 10. 2016 uložil pokutu ve výši 2.000.000 Kč.

2. Usnesením ze dne 6. 10. 2016, č. j. 48 EXE 780/2015-208, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2017, č. j. 30 Co 441/2017-628, byl zamítnut návrh povinného ze dne 6. 6. 2016 na zastavení exekuce. Městský soud v Praze učinil tyto závěry: *S ohledem na povahu exekučního titulu (zdržení se rušení držby) stačí pro vedení exekuce tvrzení oprávněného, že povinný povinnost „zdržet se rušení“ porušuje (nesplnil). Protože exekuční titul neukládá povinnému, jaké konkrétní opatření má učinit pro zadržet se rušení držby, spočívá obrana povinného v takových případech v návrhu na zastavení exekuce, v rámci něhož povinný musí tvrdit a prokázat nejen to, že učinil opatření ke splnění své povinnosti, ale také to, že tato opatření vedla k tomu, že k rušení držby již nedochází. Zastavení exekuce pro splnění povinnosti povinným tak přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže povinným učiněná opatření skutečně vedla k tomu, že k rušení držby nedochází. V tomto případě povinný tvrdí a dokládá řadu opatření (výzva k vyklizení, výpověď nájmu, žaloba o vyklizení, oznámení na Policii ČR apod.), avšak zároveň sám tvrdí, že hotel je stále užíván a provozován společností R. B. (dále společnost RS), která odmítá hotel opustit a vyklidit. Je tedy zřejmé, že povinným učiněné kroky nevedly k ukončení rušení držby, tedy ke splnění jeho povinnosti zadržet se rušení držby. Není přitom významné, zda rušení držby provádí sám osobně povinný, nebo zda je tato držba rušena společností RB, které povinný hotel přenechal nájemní smlouvou ze dne 17. 3. 2015 do nájmu. Tím, že povinný hotel předal do nájmu (a k provozování) třetí osobě, tím stále povinný pokračuje v rušení řádné držby práv oprávněné k hotelu. Významné je, že první exekuční titul (usnesení o předběžném opatření) byl vydán dne 16. 2. 2015 a stal se vykonatelným dne 3. 3. 2015. Přesto povinný v rozporu s povinností mu zde uloženou, předal hotel do užívání společností RB smlouvou ze dne 17. 3. 2015. Společnost RB je společností, s níž byl povinný v rozhodné době (únor, březen 2015) personálně propojen, neboť byl až do 6. 3. 2015 jejím jediným jednatelem a společníkem (viz výpis z obchodního rejstříku společnosti RB). Povinný tak zcela zřejmě účelovým jednáním ve snaze vyhnout se splnění své povinnosti z exekučního titulu, předal hotel do užívání společnosti, v níž jen několik dnů před tím ukončil svou účast... Jestliže povinný přenechal hotel do užívání společnosti RB přes zákaz mu uložený zadržet se rušení držby, pak stále ruší držbu oprávněné právě prostřednictvím užívání hotelu touto společností. Povinností povinného je tvrdit a prokázat, že učinil takové konkrétní opatření (volba tohoto opatření je na povinném), které vedlo k uvolnění hotelu společností RB a umožnění oprávněné hotel získat opět do své řádné držby.*
3. Povinný dne 2. 2. 2018 podal další návrh na zastavení exekuce a na odklad exekuce, což odůvodnil tvrzením o tom, že splnil všechny povinnosti uložené mu exekučním titulem, neboť počínaje dnem 30. 1. 2018 je to pouze oprávněná, který bez jakéhokoliv omezení užívá Hotel xxx (dále jen hotel). Hotel byl předán oprávněné předávacím protokolem ze dne 30. 1. 2018. K návrhu povinného na zastavení exekuce se oprávněná vyjádřila dne 14. 2. 2018 tak, že nesouhlasí se zastavením exekuce. Soudní exekutor předložil návrh povinného ze dne 2. 2. 2018 soudu, který rozhodl napadeným usnesením.
4. Soud prvního stupně zjistil, že podle předávacího protokolu ze dne 30. 1. 2018 byl hotel předán společností RB oprávněné, že oprávněná odmítla předávací protokol podepsat a převzít klíče od vstupních dveří hotelu. Soud prvního stupně návrh zamítl, když uzavřel, že nejsou podmínky ani pro odklad exekuce ani pro zastavení exekuce, neboť povinný neprokázal, že v současné době neporušuje vykonávaná rozhodnutí a že oprávněná fakticky převzala hotel do svého užívání.
5. Proti tomuto usnesení podal povinný včasné odvolání. Poukázal opět na předávací protokol ze dne 30. 1. 2018, podle něhož společnost RB hotel předala oprávněné, avšak jednatelka oprávněné hotel odmítla převzít. Oprávněná se vyhýbá odpovědi na dotaz, zda považuje za splněné všechny povinnosti, které byly povinnému stanoveny vykonávaným rozhodnutím, či nikoliv, popř. aby specifikovala, která povinnost splněna nebyla. Na tyto dotazy oprávněná neodpověděla. Oprávněná hotel užívá, což vyplývá z internetových stránek hotelu. Navrhl, aby změnou napadeného usnesení byla exekuce zastavena.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Tomanová.

6. Oprávněná ve svém vyjádření k odvolání uvedla, že odvolání považuje za nedůvodné a odkázala na svou argumentaci k předchozímu návrhu povinného na odklad a zastavení exekuce.
7. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení při nařízeném jednání.
8. Při odvolacím jednání bylo zjištěno, že soudní exekutor vydal dne 25. 6. 2018 příkaz k úhradě nákladů exekuce, jímž vyčíslil náklady exekuce a náklady oprávněné v celkové výši 35.634,50 Kč (příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 25. 6. 2018). Tuto částku povinný dne 25. 6. 2018 uhradil soudnímu exekutorovi (pokladní doklad příjmový ze dne 25. 6. 2018). Při odvolacím jednání oprávněná potvrdila, že hotel převzala. Tvrdila, že povinný dále ruší její podnikání v hotelu tím, že bez jeho souhlasu nelze ukončit smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod do hotelu, kterou povinný uzavřel, aby si mohla odběr vody přehlásit na sebe, a že jsou dále provozovány internetové stránky hotelu www.xxx.net, na nichž je uveden kontakt na společnost RB a je uvedeno telefonní číslo povinného. Při jednání byl učiněn pokus o telefonický kontakt na uvedené číslo, avšak hovor nesměřoval na mobilní telefon, který měl povinný u sebe. Povinný při jednání uvedl, že jej oprávněná jakkoliv nepožádala o spolupráci při přehlášení odběru vody na oprávněnou, a zároveň projevil ochotu vyřešit tento požadavek tak, že oprávněné dá plnou moc k ukončení smlouvy o dodávce vody a odvádění odpadních vod do hotelu. K internetovým stránkám povinný uvedl, že jejich provozovatelem je společnost RB, nikoliv on, ale že učiní snahu o nápravu. Za této situace oprávněná vyslovila souhlas se zastavením exekuce.
9. Za shora uvedené situace, kdy bylo zjištěno, že povinný splnil svou povinnost uloženou mu exekučním titulem a kdy oprávněná se zastavením exekuce vyslovila souhlas, lze uzavřít, že je dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g/ o. s. ř. Podle ustanovení § 220 o. s. ř. bylo proto napadené usnesení změněno tak, že se exekuce zastavuje.
10. Podle ustanovení § 224 odst. 1 a 2 o. s. ř. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení a náhradě nákladů exekuce. Náklady exekuce a náklady oprávněné byly již povinným zcela uhrazeny na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce. Žádné další náklady nebyly účastníky požadovány, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu (dalších) nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud.

Praha 26. června 2018

JUDr. Jana Knotková v. r.
předsedkyně senátu